

□ بیماری قند چیست؟

از زمانهای بسیار قدیم این بیماری را می شناخته یکی از قدیمی ترین بیماریهاست که بشر شناخته است. در کتیبه های مصری از سه هزار سال قبل از میلاد مسیح، از این بیماری یاد شده است و این بیه — آری سال ۵۰ میلادی بوسیله یکنفر پزشک (۲) رومی نامگذاری شده است، اما قبل از آن، پزشکان مصری آثار و علائم این بیماری را به خوبی شرح داده اند بطوریکه از اسناد پزشکی که به ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد مسیح می رسد، چنین استنباط میشود که پزشکان مصری علائم این بیماری را بوضوح میشناخته اند.

دیابت در زبان یونانی معنی چشمه یا جاری ساختن آب است و علت نامگذاری آن اینست که مبتلایان باین بیماری زیاد ادرار می کنند. بعدها کلمه «گلیبوس» (۳) که بمعنی غلظت است بوسیله پزشکان یونانی به آخر آن اضافه شد پس بسابر این معنی دیابت «گلیبوس» یعنی ادرار شیرین.

این مطلب در قرن هفدهم بوسیله پزشکانی که ادرار

دیابت

بیماری قند

بهداشت برای همه

تا دیر نشده جلو این بیماری را
بسادگی بگیرید
حتی اگر کاملاً سالم هستید باز
مراقبت لازم را
فراغوش نکنید

بیماران قندی را حشیده بودند، روشن شد زیرا آنان در یافتند که ادرار این بیماران شیرین است.

چرا ادرار بیماران

قندی شیرین است، علت این امر وجود قند در ادرار بیماران قندی است در صورتیکه در ادرار شخص سالم مطلقاً قند وجود ندارد. تا قرن نوزدهم پزشکان علت شیرینی ادرار را نمی دانستند ولی در آن قرن فهمیدند که وجود قند در ادرار باعث شیرینی است.

چرا ادرار قندی پیمای

عمده و گوارا لود المده (۴) غده ای است که در شکم در ناحیه خلفی معده مولفاتی شیرین تر گرفته است بکنزربولورژ. است بنام لانگهاس (۵) توده عالی در ناحیه لود المده مشاهده نمود که بشکل جزیره هستند و شانه های بسیار بافت های این غده ندارند و این توده ها با نام خود بنام جزایره لانگر-هاس نامیده می شوند و با لورژ است ها متوجه شدند که این جزایره ماده پروتئینی تولید میکنند که با نام انسولین (۶) نامیده شد و خوشبختانه رابطه انسولین با سوخت و ساز و متابولیسم قند در وی شناخته شد و متوجه شدند

انسولین باعث سوختن قند در بدن میشود یعنی لود المده انسولین ترشح نموده و آن را وارد جریان خون می کند و این ماده باعث سوختن مواد قندی و نشاسته ای در بدن میگردد. در حال طبیعی از این ماده بقدر کافی در بدن تولید میشود ولی اگر ترشح این ماده کم شود و یا از بین برود بدن نخواهد توانست مواد قندی را بسوزاند و تبدیل به نیرو نماید و بر حسب شدت بیماری مقدار کم یا زیاد قند وارد ادرار شده و از آن راه دفع میگردد.

علت بیماری چیست؟

معلوم نیست که چرا در بعضی اشخاص ترشح انسولین لود المده نقصان می یابد ولی معمولاً درشت در بروز این بیماری اثر نیست همچنین محیط و تغذیه در تولید این بیماری مؤثر است. این بیماری در هر سنی بروز می کند منتهی در جوانان کمتر است و در سلهای بالاتر از چهل بیشتر دیده میشود. در بانوان بیشتر بیماران در اشخاص جوانی بیش از دیگران بروز میکنند. از همان سبب قندی بین جاق و بیماری قند و بیماریهای قلبی وجود دارد.

تا بر این گمانیکه جاق هستند باید موقع تخت ترازی نشانی و وزن خود را کم کنند تا از این بیماری مضمون ساخته. مخصوصاً اگر در خوشبو شدن در شکم مانند پندو مادر و جد و جد و بیماری قند دیده شود، باید قبل از فوت وقت، بمال حشاک برده اند و از لحاظ وجود قند در ادرار نیز مرتب مورد معاینه و آزمایش قرار گیرند.

پس بطور ساده بیماری قند وقتی در بدن میشود که بدن انسان نتواند تمام مواد قندی، اعم از قند و نشاسته و غیره را که وارد بدن میشود کاملاً مصرف نماید و بسوزاند و از بین ببرد و این امر علت اینست که با لورژ المده بقدر کافی و انسولین تولید نمی کند که بتواند قند وارد شده به بدن را بسوزاند و در بافت های بدن مصرف نماید و ذخیره کند و با عدالت اینست که اثر انسولین تولید شده کمتر از آنست که می بایست باشد و گاهی ممکن است حال فریب و بولورژیک و روانی در سوخت و ساز قند دخالت داشته باشد و باعث توقف قند در خون شود.

علائم بیماری چیست

دائماً مقداری از قند که قندی یا ادرش بدن است از راه ادرار

دفع می شود خواه و ناخواه دیر یا زود علائم این بیماری در انسان بروز خواهد کرد.

علائم بسیار واضح این بیماری عبارتست از: ادرار بیش از حد - تشنگی و کمر سنگی بیش از حد - کم شدن وزن بدن - سفید و خشکی - و گاهی حالت تهوع و استفراغ - خارش پوست و تاری شدن دید چشم ها. ریشه تمام این علائم از کوشش کلیه ها برای دفع قند اضافی خون سر چشمه میگردد.

ادرار بیش از حد: برای

اینست که ادرار قندی اضافی را در خود حل نموده و از راه کلیه ها دفع نماید و مقدار قند را در خون با تئین بیاورد و میدانیم که هر چه آسزادتر باشد قند بیشتر حل میشود.

بنابراین هر چه ادرار بیشتر شود قند نیز بیشتر حل خواهد شد و بیشتر دفع خواهد گشت در نتیجه تراکم قند در تخان کمتر میگردد پس بدن تمام تلاش خود را بکار می اندازد تا بیشتر ادرار نماید.

در کودکان تر کسردن و سخت خواب ممکن است علامتی از این بیماری باشد. البته ادرار زیاد نباید تا آنکه ادرار را که در بعضی

مواد بخصوص بیرونی غنده پروتست که در پیر مرد ها عارض میشود نباید اشتباه کرد، چه در این مواد حجم ادرار افزایش نمی یابد.

تشنگی بیش از حد: با

افزایش مقدار ادرار، بدن احتیاج فراوان به آب پیدا میکند و تشنگی عارض میشود و شدت و ضعف این تشنگی با افزایش مقدار ادرار بستگی دارد و این تشنگی برای آنست که با خوردن آب، مایع از دست رفته بدن جبران شود.

کم شدن وزن بدن:

بیماران قندی غالباً لاغر می شوند علت این امر هم این است که بدن قادر با استفاده کافی از قند نیست و بطوریکه میدانیم ماده قندی و نشاسته ای بیش از هر چیز انسان را چاق می کند، و وقتی که این ماده چاق کننده به بدن نرسد بافت های بدن بتدریج تحلیل می روند و انسان لاغر میشود.

گرسنگی و پر خوری

بیش از حد: در اثر نرسیدن مواد قندی به بافت ها، بدن احتیاج بیشتری به مواد غذایی احساس میکند و بیماری پیش از حد گرسنه میشود. و بیش از حد هم بخورد ولی متأسفانه بطوریکه ذکر شد بیمار قادر به استفاده از مواد

خورده شده نیست در نتیجه این گرسنگی نیز مانند تشنگی پایان ناپذیر است.

ضعف و خستگی:

این امر نیز کمبود جذب مواد قندی است زیرا، مواد قندی منبع نیروی مهم برای بدن است بویژه این مواد با جذب بی موقع خود، نیروی کافی برای بدن ایجاد میکنند.

تشخیص قطعی این بیماری بسیار ساده است با تحلیل قند در ادرار و اندازه گیری مقدار قند خون. این بیماری مشخص میشود مقدار طبیعی قند خون در هر صد سانتی متر مکعب ۸۰ تا ۱۲۰ میلی گرم در حالت ناشناست و اگر از این مقدار تجاوز کند دلیل بر بیماری قند است. بعد از خوردن غذای شیرین، قند خون بالای ۱۴۰ اگر از ۱۴۰ میلی گرم در صد سانتی متر مکعب خون بیشتر شود دلیل بر بیماری است.

با آزمایش قند خون دیابت خفیف، بطوریکه حتی اگر در ادرار نیز قند وجود نداشته باشد شناخته میشود.